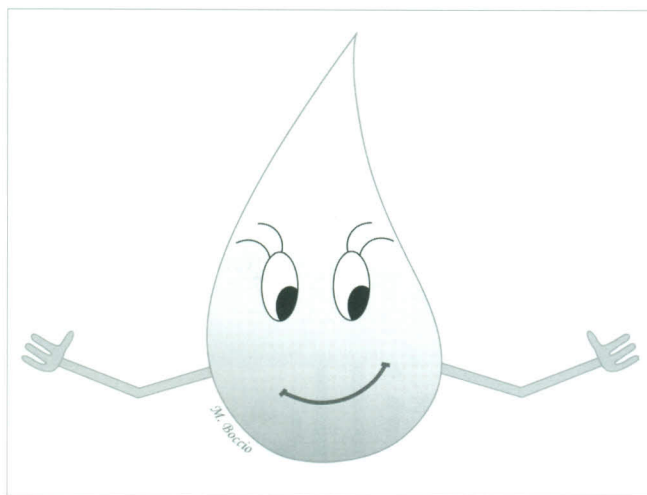

Camins de l'aigua de la Tordera

Josep M. Panareda

Dibuix: Maravillas

De petit em preguntava, i encara ara m'ho demano, com l'aigua del Montseny pot arribar fins al mar. Bé, algú em podria dir que és molt senzill: l'aigua es va escolant seguint els punts més baixos de la vall fins a trobar el mar. Però em queden sempre molts interrogants quan em poso a contemplar l'aigua que s'escola per la Tordera quan em passejo per la seva riba. En un indret hi veig molta aigua, més endavant poca, més enllà gens i molt més lluny tot és encara més diferent, i així passa fins a la desembocadura, entre Blanes i la Malgrat.

La Tordera és un dels indrets més meravellosos que tenim en el nostre entorn. Mai no podrem agrair a la natura que ens hagi regalat aquest riu, o si voleu, aquesta riera, tan rica i plena de paisatges variats, i que ha permès que Palau sigui on sigui. Per això l'hem de conèixer i descobrir com va canviant al llarg del seu recorregut segons les estacions i el temps meteorològic.

Amb aquest escrit us faig un tast d'una explicació que serà molt més llarga i detallada de com l'aigua s'escola des de les Agudes, on neix en el seu vessant obac, fins al delta ran de mar.

He recorregut de punta a punta la Tordera a peu, alguns trams diverses vegades, i he descobert racons molt bonics i interessants, sigui per les plantes i els animals o pels gorgs, remolins i salts d'aigua. Caminar per la llera de la Tordera és gaudir d'un món únic i canviant cada vegada que fas una passa o un salt. Sí, sovint cal saltar de pedra en pedra per no mullar-se o per anar més de pressa.

L'any passat, per exemple, se'm va ocórrer passejar des de la desembocadura fins al poble de Tordera resse-

guint la llera. Ran de mar hi havia una llacuna plena d'aus aquàtiques, però la llera era una plana de sorra seca colonitzada per una vegetació herbàcia discontinua. En els marges de les ribes hi domina un canyar gairebé continu. D'arbres, n'hi ha pocs, només alguns pollancre i uns pocs àlbers, oms i gatells. Vaig passar sota ponts de carreteres i del tren i era fàcil caminar-hi per la manca total d'aigua. Malgrat ser un trajecte força llarg i penós en caminar damunt de sorra seca, la contemplació del paisatge del llit de la Tordera va ser una delícia.

Però el més sorprenent fou trobar-me amb un rierol poc abans d'arribar al poble de Tordera, just al bell mig de la llera. La descoberta fou més gran en constatar que al cap de pocs metres ja no es podia seguir pel mig de la llera, a causa del cabal d'aigua que portava la riera. Fins aquell punt, la Tordera duia força aigua i, de sobte, en pocs metres, s'infiltrava i desapareixia de la superfície. Ja explicaré un altre dia com tanta aigua pot desaparèixer tan ràpidament.

De canvis com aquest, n'hi ha molts, i es presenten de manera diferent segons el dia i el moment de l'any. A més a més, cal considerar que l'aigua és aprofitada per a abeurar, rentar, cuinar i regar, entre molts altres usos.

Un dels fets que sempre m'han sorprès és com és possible que després que tants torrents i rieres que baixen del Montseny, i també de les Guilleries i del Montnegre, desguassin a la Tordera, al final aquesta baixi seca en el tram mitjà o final. Sembla com si les matemàtiques siguin diferents quan s'apliquen a la Tordera. La suma de moltes quantitats d'aigua juntes dels afluents donen zero en la Tordera.

Per arribar a entendre tot el tràfec que hi ha dins de la Tordera, ens posarem en la pell d'una gota d'aigua, i anirem observant tots els tràngols per on passa des del cim de les Agudes fins al mar. Per això la Maravillas ens ha dibuixat una gota ben simpàtica que ens ho explicarà a la seva manera de mica en mica. Apa, som-hi!

